



EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

© Министерство на правосъдието на Република България, mjs.bg. Разрешението за повторно публикуване на този неофициален превод е предоставено единствено за целите на включването му в базата данни HUDOC на ЕСПЧ.

© Ministry of Justice of the Republic of Bulgaria, mjs.bg. Permission to re-publish this non-official translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

ЕВРОПЕЙСКИ СЪД ПО ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

ПЕТО ОТДЕЛЕНИЕ

ВЕЛИКИН И ДРУГИ СРЕЩУ БЪЛГАРИЯ

(Жалба № 28936/03)

РЕШЕНИЕ
(Заличаване)

СТРАСБУРГ

2 септември 2010 г.

ОКОНЧАТЕЛНО

02/12/2010

Това решение е окончателно при условията, посочени в чл. 44 § 2 от Конвенцията, но може да претърпи редакционни промени.

По делото „Великин и други срещу България“,

Европейският съд по правата на човека (Пето отделение), заседаващ като камера в състав:

Пеер Лоренцен (Peer Lorenzen), *председател*,

Ренате Йегер (Renate Jaeger),

Карел Юнгвирт (Karel Jungwiert),

Райт Марусте (Rait Maruste),

Марк Вилигер (Mark Villiger),

Миряна Лазарова Трайковска (Mirjana Lazarova Trajkovska),

съдии,

Павлина Павлова, *съдия ad hoc*,

и Стивън Филипс (Stephen Phillips), *заместник-секретар на Отделението*,

след обсъждане в закрито заседание на 6 юли 2010 г.,

се произнесе със следното съдебно решение, постановено на същата дата:

ПРОЦЕДУРАТА

1. Делото е образувано по жалба (№ 28936/03) срещу Република България, подадена на 10 септември 2003 г. пред Съда на основание на член 34 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи („Конвенцията“) от трима български граждани, г-жа Мария Благоева Великин, г-н Рачо Благоев Петров и г-жа Елеонора Благоева Шейкова („жалбоподателите“).

2. Жалбоподателите се представляват от г-жа А. Гаврилова-Анчева, адвокат в София. Българското правителство („Правителството“) се представлява от своите агенти – г-жа М. Димова и г-жа Р. Костова от Министерството на правосъдието.

3. Тъй като съдия Здравка Калайджиева, избрана от страна на България, си прави отвод (чл. 28 от Правилника на Съда), на 30 януари 2009 г. Правителството посочва на нейно място г-жа П. Панова като съдия *ad hoc* (бивши член 27 § 2 от Конвенцията и член 29 § 1 а) от Правилника на Съда).

4. С решение от 1 декември 2009 г. Съдът обявява жалбата за допустима по отношение продължителността на производството и за недопустима в останалата част.

ФАКТИТЕ

5. Жалбоподателите са родени съответно пред 1946, 1944 и 1950 г. и живеят в София.

6. На 2 август 1996 г. жалбоподателите подават иск в Софийски градски съд във връзка с възстановяване правото им на собственост върху земя по силата на реституцията. С решение от 8 ноември 2000 г. съдът отхвърля иска. Решението е потвърдено от Софийския апелативен съд на 8 август 2001 г., както и от Върховния касационен съд на 10 март 2003 г.

ПРАВОТО

7. С писмо от 1 юни 2010 г. Правителството уведомява Съда, че възнамерява да направи едностранна декларация за разрешаване на въпроса, повдигнат в жалбата относно продължителността на производството, и приканва Съда да заличи жалбата от списъка на делата съгласно член 37 от Конвенцията.

8. Декларацията гласи следното:

„Европейският съд по правата на човека („ЕСПЧ“) предложи приятелско споразумение по това дело, което беше отхвърлено от жалбоподателите.

С настоящото Българското правителство отчита, посредством едностранна декларация, необоснованата продължителност на националното производство, в което жалбоподателите са участвали.

Поради гореизложеното, Българското правителство приема да заплати на жалбоподателите сумата от общо 2 700 (две хиляди и седемстотин) евро, която счита за разумно обезщетение в светлината на юриспруденцията на ЕСПЧ. Горепосочената сума, покриваща всички имуществени и неимуществени вреди, разходите и разноските по делото, ще бъде обърната в български лева по обменния курс, приложим към датата на плащането и ще бъде освободена от всякакви данъци, с които би могла да бъде обложена. Тя ще бъде платена в рамките на три месеца от датата на уведомлението за решението на ЕСПЧ, съгласно член 37 §1 от Европейската конвенция за правата на човека. В случай на неплащане на тази сума в посочения тримесечен период, Правителството се задължава да заплаща проста лихва до момента на окончателното изплащане на сумата, в размер на пределната лихва при отпускане на заем от Централната европейска банка за периода на забавата, завишена с три пункта.

Българското правителство отправя молба до Европейския съд по правата на човека за заличаване на жалба № 28936/03 от регистрите на Съда, в съответствие с член 37 § 1(с) от Конвенцията. Признаването от страна на Правителството на нарушаването на член 6 § 1 от Конвенцията, свързано с продължителността на производството и удовлетворяването на иска за обезщетение в размер на общо 2 700 евро съставляват „друго основание“ по смисъла на тази разпоредба.“

9. Жалбоподателите твърдят, че приемат едностранната декларация на Правителството.

10. Като взима предвид признаването на нарушението, което се съдържа в декларацията на Правителството, както и предложената сума, която представлява адекватно обезщетение съгласно установената съдебна практика (вж., наред с други, *Фридлиндър срещу Франция (Frydlender c. France)* [ГК], № 30979/96, ЕСПЧ 2000-VII ; *Джангозов срещу България*, № 45950/99, 8 юли 2004 г.; *Вътеви срещу България*, № 55956/00, 28 септември 2006 г.), Съдът счита, че разглеждането на жалбата не е оправдано по смисъла на член 37 § 1 с) от Конвенцията.

11. Предвид горепосоченото и с оглед на последователната си и широко установена практика по въпроса, Съдът счита, че не са налице специални обстоятелства във връзка със зачитането на правата на човека, гарантирани от Конвенцията и Протоколите към нея, които да налагат разглеждането на жалбата съгласно член 37 § 1 (в края).

12. Ето защо жалбата следва да се заличи от списъка на делата.

ПО ИЗЛОЖЕНИТЕ СЪОБРАЖЕНИЯ СЪДЪТ ЕДИНОДУШНО:

Решава да заличи жалбата от списъка на делата.

Изготвено на френски език и оповестено в писмен вид на 2 септември 2010 г. съгласно член 77 §§ 2 и 3 от Правилника на Съда.

Стивън Филипс
Заместник-секретар

Пеер Лоренцен
Председател